

[Lars P. Jensen.]

som det før er gjort, at der her i landet findes ca. 1 100 indregistrerede aftaler, og at den store part af disse aftaler er indgået før 1932, da vi fik valutabegrænsningen og dermed varemanglen. Mit parti er af den opfattelse, at tendensen til den slags aftaler i det sidste år ikke er blevet mindre, og at hvis ikke samfundet griber ind overfor denne, om jeg må sige økonomiske undergrundsbevægelse, som kan blive en stat i staten, der indklamrer og dirigerer det økonomiske liv, kan det blive farligt. Det må vel også være udfra denne erkendelse, at samtlige politiske partier den 22. oktober 1948 gav tilslutning til nedsættelsen af denne trustkommission.

Ved prislovens første behandling, medens det ærede medlem hr. H. C. Hansen var handelsminister, spurgte jeg om resultaterne af denne kommissions arbejde, og jeg henstillede endvidere til den daværende handelsminister, om det ikke var hensigten at fremskynde kommissionens arbejde, så vi kunne se resultaterne. Ved prislovens anden behandling havde vi skiftet handelsminister, men jeg fornyede min opfordring til den nuværende højtærede handelsminister og gentog overfor ham spørgsmålet.

Jeg er vidende om, at kommissionen har afgivet den første del af sin betænkning i november måned, den del af betænkningen, som handler om kalkværker og cement-trusten, og jeg har stillet spørgsmålet på den måde: *hvornår* agter handelsministeren at offentliggøre den første del af betænkningen? Jeg har ikke stillet spørgsmålet på den måde: *om* ministeren agter at offentliggøre den — idet jeg går ud fra, at det må være en selvfølge, at ministeren ikke følger de henstillinger, der har været fremme, bl. a. i bladet „Ingeniøren“, om, at den ikke offentliggøres. Jeg synes, 3 måneder er en lang tid at have betænkningen liggende i ministeriet, og derfor spørger jeg: *Hvornår* agter handelsministeren at offentliggøre den del af trustkommissionens betænkning, som er afgivet?

Ministeren for handel, industri og søfart (Weikop): Jeg skal ved denne lejlighed nøjes med at besvare det konkrete spørgsmål, der er stillet til mig af det ærede medlem hr. Lars P. Jensen.

Spørgsmålet går ud på, hvornår jeg agter at offentliggøre trustkommissionens betænkning, forsåvidt angår kalkbranchen. Jeg skal i den anledning oplyse, at det forholder sig således, som det ærede medlem sagde, at betænkningen, der omfatter kalkbranchen, er fremkommet til handelsministeriet, og trustkommissionen har i forbindelse med forelæggelsen af betænkningen udbedt sig ministeriets afgørelse om, hvorvidt den pågældende betænkning, der jo må betragtes som en del af den samlede redegørelse, kommissionen til sin tid skal afgive, skulle offentliggøres. Det ligger i handelsministeriets hånd også lovmæssigt i hvert enkelt tilfælde at træffe en sådan afgørelse.

Vi har nu gennemgået betænkningen i ministeriet. Jeg kan på foranledning af spørgsmålet oplyse, at vort arbejde med sagen nu er så godt som tilendebragt, og jeg vil tilføje, at jeg forventer i løbet af meget kort tid — jeg lægger vægt på ordene *meget kort* — at kunne give trustkommissionen meddelelse om, at jeg kan tiltræde, at den afgivne betænkning offentliggøres.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Carsten Raft* til forsvarsministeren.

Vil forsvarsministeren i tinget gøre rede for grundene til, at forsvarrets nye våben stadig ligger under åben himmel, til trods for at bevilling til bygning af depoter for 7 måneder siden er gennemført?

Carsten Raft: Der har i den senere tid været nogen uro om de depoter, der skulle opføres til de amerikanske våben, som kommer her til landet. Jeg skal ikke komme nærmere ind på den polemik, der har været ført om dette spørgsmål, men det er et faktum, at der ligger kostbare våben under åben himmel, til trods for at lovgivningsmagten for lang tid siden har givet den fornødne bevilling til at bringe dem i hus.

Det er en sag, der har gjort et meget deprimerende indtryk i store kredse. Der er ganske vist visse negativt indstillede kredse, for hvem dette er et udmærket stof til at latterliggøre forsvarret og forsøge at påvise dets ineffektivitet og uduelighed, men for de kredse, der troede, at nu skulle der være mening og system i det, har det været meget deprimerende.